

Flarden grotestadsleven

Wat hebben we toch veel bereikt, moderne stadsmensen die we zijn. We hebben de magnetron uitgevonden en het wc-papier. En toch, direct aan het begin van de nieuwe voorstelling van Jonghollandia wordt de toon al gezet: "Het komt in je op dat je hier misschien niet hoort".

In Stad 2 van Jonghollandia trekken flarden grotestadsleven voorbij in een zevental scènes. Makkelijk is het niet om je plaats te vinden, zoveel wordt duidelijk. Of je nu vluchteling bent, blij met je balkonnetje van een bij anderhalf, of razendsnelle yup: je moet flink je best doen om aan je trekken te komen.

De vijf acteurs spelen met een bedriegelijke lichtheid, wat regelmatig voor een aangename lach zorgt. Ze richten zich vaak direct tot het publiek, onbevangen en kwetsbaar, waarbij de details het 'm doen. Dat maakt hun verhaalstijl heel aantrekkelijk, terwijl intussen toch doorsijpelt dat het stadsbestaan ongemakkelijk en behoorlijk triest kan zijn.

Als toeschouwer kijk je van bovenaf door het glas heen, op het moderne centrum van de stad. Een fasinierend decor.

EINDHOVENS DAGBLAD_Rob Nederpelt, 14 mei 2004